

DANMARKS OCKUPATIONSCHEF BERÄTTAR:

Sveriges utrustning med reaktionsflyg imponerar på militärer världen runt

Det är en krävande syssla att vara högste befälhavare för trupper, som kommer till ett land, som har varit ockuperat. Problemen hopar sig och poekar på lösning, och den som har ansvaret för det hela kan inte ofta koppla av från de många plikterna. Men när det äntligen blir ett tillfälle till några dagars frihet, som det gäller att ta vara på på bästa sätt — finns det då något underbarare än en midsommar i Sverige?

Säkert inte — och det tyckte också befälhavaren över de brittiska styrkorna i Danmark och Nordtyskland, brigadgeneral William H. Crowe, som för första gången besöker Sverige i sällskap med sin maka mrs Mabel Crowe och sin närmaste medarbetare, major Francis Laing. Gästerna kom till Stockholm i fredags, och midsommarafton var man ute och tittade på sta'n, glädde sig åt det färgrika midsommarfirandet i parker och på torg och njöt av sommarnatten.

Midsommardagen ägnades åt besök i skärgården, där major Laings gamle vän, direktör Knut Görgenson i a.-b. Tibro möbler, stod för värdskapet på sin lum-miga sjötomt ute vid Skägga. På tisdagen gick de engelska gästerna i affärer i Stockholm och på onsdagen reser de tillbaka till Köpenhamn.

— Jag har hört så mycket talas om ert land, att jag nästan känner mig hemma — och trivs gör jag redan, förklarar generalen för Stockholms-Tidningen. Som gammal artilleriofficer — 34 års aktiv tjänst i Royal Artillery — har jag många gånger träffat representanter för er berömda industri — Boforskanonerna, som "dundrat på svenska" på så många engelska krigsskådeplatser.

Generalen har varit militärbefälhavare i Danmark över ett år nu efter att under kriget ha haft stabstjänst i Scottish command. Han erinrar om arbetet med att sätta allt i Danmark i stånd efter tyskarnas skadegörelse och om utbildningen av en dansk armé för deltagande i brittiska ockupationen av Tyskland. De 10,000 danska soldaterna har vid sidan av norrmän, belgare och holländare utfört ett stort och förtjänstfullt arbete, som gjort att de brittiska styrkorna kunnat minskas betydligt till fromma för industrin i England.

— Tyskarna är inte särskilt svåra att handskas med. De är alldeles för osäkra på sin verkliga ställning och för apatiska för att kunna sätta i gång något verkligt uppror. De enda, som har försökt är ungdomen mellan 15 och 30 år, de som aldrig fått lära känna någon annan anda än den nazistiska. Denna ungdom är det stora problemet för oss, som skall söka bygga upp ett nytt Tyskland. Det viktigaste bland de förestående arbetena är att få i gång den tyska industrin igen. När denna och exporten har kommit i gång, då kan tyska folket åter känna att det har något att leva för.

Om tiden hade tillåtit skulle jag ha varit mycket intresserad av att se något av svenska armén, som jag naturligtvis har hört så mycket talas om. Man vet över hela världen, att den är stark, välutrustad och modern. Något som imponerar på militärer,

är att svenska flyget är det första som har börjat med reaktionsdrivna jaktplan i världen — det är en värdefull tillgång till ert försvar.

Höglackade skor lockar mrs Crowe

— De svenska affärerna och deras många varor, som man just nu inte kan få i England eller Danmark, är jag mest intresserad av, berättar mrs Crowe. Jag skall köpa ett par höglackade skor, som inte har funnits i England under kriget — de var inte praktiska för alla kvinnor, som var i beredskapstjänst. Vi har f. ö. en dotter som har varit i sådan tjänst, och som nu är på legationen i Köpenhamn. Jag kom till Köpenhamn för en månad sedan, och har förut bott i London inte märkt ett dugg av.

Mrs Crowe är imponerad av den svenska hembiträdeslagen. Hon tycker alla människor ser så glada ut i det underbara solskenet, och de unga damerna är förtjusande. Den svenska stelheten har han inte märkt ett dugg av.

General Crowes högra hand, major Laing, har varit i Sverige många gånger förut, och kan en hel del svenska ord och uttryck. Under kriget inkallades han till sitt regemente "Royal Scots" och arbetade som medlem av general Eisenhowers planeringsstab. Då majoren inom kort avgår ur militärtjänst, har han planer på att bosätta sig i Sverige, där han knutit många nya kontakter. Han poängterar också att Tysklands livsnerv, dess industri, åter måste komma på fötter, så att det tyska folket kan återgå till ordnat arbete och att ockupationen så snart som möjligt måste börja betalas av tyskarna själva. Major Laing återvände redan på tisdagskvällen till Köpenhamn.